

14. januar 2016

FM 2016/40

I henhold til § 33 i Inatsisartut forretningsorden fremsætter jeg følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges under FM2017 at omdele en undersøgelse af, hvorvidt der er grundlag for etableringen af et rentabelt, offentligt-privat finansieret andelsselskab, som producerer hundefoder og petfood baseret på grønlandske råvarer.

(Inatsisartut medlem Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Vort land har masser af ressourcer, både levende og ikke fornybare ressourcer. Vore havområder bugner af fisk. Vi har rigeligt af land- og havpattedyr; rensdyr, moskusokser, kvæg, hvid,- og narhvaler, hvaler, sæler, harer, ryper m.fl. Vort land har så mange ressourcer, at vi ville kunne forsyne os selv hvis vi ville og var dygtige nok til det.

Men desværre er dette ikke tilfældet; hvis vi ser bort fra Lilleholms seneste udvikling af produkter af lokale råvarer, så er der ikke mange grønlandske produkter at se i vore butikker, for de allerfleste varer er importerede varer. Vi kan bare se på pålæg, færdigretter, og ikke mindst foder til hunde og dyrehold. Alt er importeret udefra.

Kort sagt; I forhold til vore egne eksportvarer importerer vi alt for mange varer. Dette er ikke godt for vores økonomi, og Inuit Ataqatigiit mener at dette må ændres.

Så udover vores bestræbelser på at blive mere selvforsynede, må vi politisk vise en større interesse på området.

Inuit Ataqatigiit mener, at ideen om at etablere dyrefoderproduktion til hunde og dyrehold er en af vejene til at blive mere selvforsynede.

Et forsigtigt gæt ville være at der er 30.000 katte og hunde her i landet. Og de har hver især dagligt brug for at fortære 500 gr. - 1 kg foder.

Hvis man regner lidt på det, når man frem til at vi årligt vil have brug for i alt 11.000 tons dyrefoder. (iflg. redegørelsen fra 2005).

Ud over disse har man ikke færre end 30.000 lam, får, heste og andre dyrehold i Sydgrønland, og dvs. at der vil være behov for mindst 20.000 tons foder i alt.

Og hvordan ville det ikke være, hvis vi blev konkurrencedygtige med resten af verdenen?

For verden over er der mange, mange hunde og katte som har brug for foder.

Ville det ikke være dejligt, hvis vi kunne blive konkurrencedygtige med resten af kloden? Og det ville tillige skabe arbejdspladser og økonomisk vækst.

Jeg forestiller mig at dyrefoderet kunne produceres af indvolde fra får og andre pattedyr, og ikke mindst af fiskerester og rejeaffald fra produktionen.

I min research fandt jeg ud af, at lignende overskrifter er blevet debatteret i 1997 og 2010; i 1997 blev opgaven sendt videre til fiskeri- og fangstudvalget til undersøgelse, og i 2010 henvisste Naalakkersuisut under forespørgselsdebatten til en rapport som KANUKOKA havde udarbejdet i 2005.

Der var blevet lavet en redegørelse for foderproduktion af indvolde fra får og fiskeaffald, samt produktion af kitin/kitosan fra rejeskaller samt rejemelsproduktion.

Det fremgår af redegørelsen at en foderproduktion placeret i dertil egnede bygninger ville koste ca. 15 mio.kr.. Derudover vil der være omkostninger til råvareindkøb på ca. 23 mio.kr., samt ca. 10.4. mio.kr. til transport af produktet. Det er estimeret at driftsomkostningerne vil beløbe sig til 11,3 mio.kr..

Men det er også kalkuleret at den årlige omsætning vil kunne ligge på ca. 54 mio.kr..

Yderligere påpeges det i redegørelsen at der skal sætse på eksport, fordi den samlede produktion på 9000 tons ikke vil kunne afsættes i Grønland alene. Der vil ifølge redegørelsen være behov for yderligere analyser, hvis man også vil sætse på eksport til udlandet.

I redegørelsen var meldingen den, at det sagtens kunne betale sig at etablere et foderproduktionsanlæg. Og ikke mindst ville det kunne betale sig hvis man placerede denne ved slagteriet samt ved den nærliggende fiskefabrik.

Derfor mener jeg, at det vil være passende at placere foderproduktionen i Narsaq, for der ligger slagteriet og ikke mindst har byen allerede en fiskefabrik.

Som sagt er redegørelsen udarbejdet for 11 år siden, og det er sandsynligt at den på nuværende tidspunkt er forældet. Derfor foreslår jeg at der udarbejdes en ny redegørelse, som er up-to-date og konkret, så vi derved vil få et grundlag at handle på, i den nærmeste fremtid.

Jeg forestiller mig at dette produktionssted kan køres som en andelsvirksomhed. Andelshaverne ville være det offentlige, private personer og selvstændige.

Jeg håber, at mit forslag vil blive positivt modtaget.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er estimeret at udarbejdelsen af en redegørelse, hvis det bliver vedtaget, vil medføre udgifter til et AC-årsværk på ca. 500.000,-.

Konsekvenser for det private og administrative område.

Ingen.

Konsekvenser for samfundet og administrativt.

Ingen.